

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt starte med at sige til fru Helle Degn, at jeg synes ikke, at fru Helle Degn skulle lade sig påvirke af, at fru Pia Kjærsgaard sagde, at der var enighed mellem Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet, i en sådan grad, at det går ud over ordførertalen i den næste sag på dagsordenen, hvor fru Helle Degn jo havde fået det helt forkerte ben ud af sengen, i hvert fald hvis man skal se på indledningen til talen.

Fru Helle Degn ved jo udmærket, at regeringen er fuldkommen enig med forslagsstillerne til det oprindelige beslutningsforslag om hensigterne.

Jeg vil godt minde om, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen af det oprindelige beslutningsforslag. Det står i Folketingstidende 1986-87, den 8. april 1987, sp. 10350:

»Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der skal sikres tryghed i ansættelsen for gravide og for mænd og kvinder på barselorlov.

Vi er på de gravide kvinders side, vi er på børnefamiliernes side.«

Der er ingen tvivl om vores hensigter; vi har de samme hensigter. Det blev også klart illustreret af statsministeren i forbindelse med den tidligere sag på dagsordenen. Derfor kan jeg ikke lade være med at blive en lille smule irriteret over, at vores motiver skal beklíkkes. Hvorfor skal politik føres på den måde? Hvorfor vil fru Helle Degn have patent på at repræsentere det eneste parti, der arbejder for ligestilling? Det er jo det rene sludder.

Men vi har da lov til at være uenige om metoderne, og vi nærer en ærlig og reel frygt for, at genansættelser og omvendt bevisbyrde kan komme til at volde problemer. Derfor er vi skeptiske over for de forslag. Men vi vil åbent og konstruktivt diskutere det i forbindelse med udvalgsarbejdet med henblik på i fællesskab at finde en løsning, sådan at et stort, bredt flertal også vedtager disse lovforslag. Kan vi dog ikke blive fri for disse partipolitiske forsøg på profilering, hvor de andre ikke må være med til de gode formål?

Jeg vil altså gerne gøre opmærksom på, at der er et ganske stort problem både med genansættelser og med omvendt bevisbyrde. Jeg nævner i min fremsættelsestale i forbindelse med omvendt bevisbyrde, at vi jo også får det problem i forhold til hovedaftalen mellem LO og

DA, at dér er der ikke omvendt bevisbyrde, og vi kan ikke fravige loven til ugunst for lønmodtagerne, det vil sige, at sagerne ikke kan behandles i det fagretlige system. Langt de fleste sager bliver indtil nu behandlet godt i det fagretlige system. I fremtiden skal de over til domstolene. Hvis de skal over til domstolene, kan det meget vel komme til at tage meget lang tid: Det vil sige, at i stedet for en hurtig og effektiv behandling til gavn for kvinderne, sådan at de får en afgørelse her og nu, laver vi måske et system, hvor det kommer til at tage væsentlig længere tid, til ugunst for kvinderne i situationen. Det er en reel betænkelighed, som jeg synes fru Helle Degn skulle overveje ganske nøje, inden vi gør overvejelserne i udvalget færdige.

Ellers har jeg ikke så mange bemærkninger at gøre. Jeg skal lige sige, at jeg ikke helt forstod fru Lone Dybkjærs bemærkning om dette med mændenes barselorlov, og således foranlediget vil jeg i hvert fald gerne understrege, at jeg er en varm tilhænger af mændenes barselorlov. Jeg har skrevet artikler om, at jeg håber på, at mændene vil være flinke til at bruge den, for jeg synes, det er vældig godt for familierne med mænds barselorlov, og jeg ser gerne, at så mange mænd som overhovedet muligt bruger de muligheder, der er i loven, til at få barselorlov – til glæde for mændene, til glæde for kvinderne og til glæde for børnene.

Jeg kan hilse og sige, at da jeg havde barselorlov, havde vi ikke en sådan lovgivning, så jeg måtte bruge min ferie til det, og det havde jeg vældig glæde af personligt.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg kunne forstå, at arbejdsministeren blev vældig ophidset over bemærkningerne om, at han ikke sådan er helhjertet tilhænger af denne forbedring: minimale retfærdighedshandlinger over for den kvindelige del af den danske befolkning. Det kan jeg kun beklage, men så går det altså heller ikke, at arbejdsministeren står og siger, at han er så vældig meget optaget af at gøre det bedre for den kvindelige del af arbejdsmarkedet, for i virkeligheden synes jeg, at er der nogen, der forsøger at lave en politisk markering i fremsættelsesbemærkningerne, så er det arbejdsministeren. Arbejdsministeren kunne have sagt, at han selvfølgelig havde nogen betænkelighed osv., men arbejdsministe-